

som han nu udtrykte, af mine Udtalelser i Finansudvalget, kan jeg ikke se rettere, end at ærede Medlemmer maa faa nøjagtigt den samme Opfattelse af mine Udtalelser her i Dag, da det var de samme Ting, jeg den Gang sagde. Det nye, der er kommet til, er, at man nu har spurgt mig, om jeg vilde binde mig til ikke at foreslaa nogen Nedsættelse i Fremtiden. Dette har man ikke spurgt mig om i Finansudvalget, men jeg har i Dag svaret, at dertil kunde jeg ikke binde mig.

Og med Hensyn til Usikkerheden skal jeg sige, at den jo ikke er anderledes for Skytteforeningerne end for andre Institutioner, der modtage Tilskud paa Finansloven. De ville i Almindelighed, som Regel, kunne regne med, at det Tilskud, de en Gang have faaet, have de Udsigt til at bevare, men de ville ogsaa være udsatte for, at vanskelige finansielle Forhold eller andre Hensyn, der maatte komme frem, kunne bevirke, at deres Tilskud ville gaa ned, noget bindende Løfte kan man ikke give.

Rode: Jeg ønsker at bekræfte den højtærede Ministers Fremstilling af, hvad der er passeret i Udvalget. Den ærede Ordfører fremlagde, den Gang Sagen blev gennemgaaet i Udvalget, en Skildring af sin Stilling og erklærede, at saaledes vilde han udtale sig angaaende Nedsættelsen. Men saavel det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) som jeg tog Forbehold og erklærede, at vi ikke tiltraadte Forslaget efter hans Motivering. Det siger sig selv, at Spørgsmaalet om at binde Ministeren til ikke at foretage Nedsættelser har overhovedet ikke været fremme. Jeg gjorde udtrykkeligt en Bemærkning om, at en ændret Affattelse af Bevillingen med et større Tilskud til Gymnastikken og et mindre til Skydningen kunde være et Fremtidsspørgsmaal.

Jeg vil yderligere gøre opmærksom paa, at det dog vel ikke kan være den ærede Ordførers (Sigurd Berg) Mening, at Skytteforeningerne skulle indtage den specielle Særstilling, at ved dette Spørgsmaal maatte der ikke røres af den Kommission, som er nedsat angaaende Besparelser paa Finansloven, men det er det, Ordføreren nu hævder, naar han vil have en bestemt Udtalelse af Indenrigsministeren om, at ved denne Sag maa der ikke røres paa de fremtidige Budgetter. Jeg kan ikke tro, at det er det ærede Medlems Mening, at dette ene Omraade skulde være udelukket fra Kritik for Fremtiden.

Berntsen: Angaaende Spørgsmaalet om Skytteforeningerne er jeg bleven foranlediget til at sige et Par Ord. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og den højtærede Minister have flere Gange sagt, at Bidragene til de danske Skytteforeninger ere blevne forhøjede i de senere Aar, og det er jo rigtigt. Men det er kun et glædeligt Vidnesbyrd om den Sympati, de danske Skytteforeninger have kunnet glæde sig ved baade hos de tidligere Ministre og hos dette høje Ting som hos Rigsdagen i det hele.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds spurgte om, hvad hver af de enkelte Skytteforeninger bidrog til denne Sag. Dertil skal jeg svare, at Bidragene stille sig noget forskelligt i de forskellige Kredse, alt eftersom Forholdene ere. Men det almindelige Bidrag for, at en Skytte kan deltage i Sommerens Øvelser, er, at han indbetaler 2 Kr., og dernæst maa Skyttekredsen selv afholde Udgiften til Markører, og det er et Bidrag, der mange Steder kræver betydelige Summer, og endvidere maa de mange Steder bidrage til Præmierne ved deres Præmieskydning, saa naar vi lægge alt det sammen, bliver det ret betydelige Beløb, man kræver af hvert enkelt Medlem. Og man tør ikke sætte dem større, fordi man ikke vil hindre Adgangen for ubemidlede, for Tjenestekarlene til, som hidtil, at være Medlemmer af Foreningerne. Det er, det gentager jeg, fortrinvis den ubemidlede Del af Befolkningen, der er Medlemmer af de danske Skytteforeninger.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds kunde ikke forstaa, at man vilde skyde i disse Foreninger, at man vilde anvende alt dette Krudt og alle disse Kugler. Det vilde imidlertid være en løjerlig Skytteforening, hvor man ikke foretog Skydning, men at det kan saare og støde det ærede Medlem, forstaaer jeg ikke, thi jeg var ikke klogere i Fjor, da han var Ordfører for sin og sit Partis Forsvarsordning, end at han ønskede, at hver Mand her i Landet skulde have sin Riffel. Men hvad i al Verden skulde de have Rifler for, naar de hverken maatte bruge Krudt eller Kugler? En Riffel, som hænger paa Væggen, kunde ikke imponere noget Menneske, det vilde være en Luksusudgift, som jeg synes det ærede Medlem, der er en praktisk Mand, ikke skulde gøre sig til Talsmand for. Naar Socialdemokratiet ønskede, at hver Mand skulde have sin Riffel, gik jeg ud fra, at de ogsaa skulde